

RECENZJE (34)

Arkadiusz DIERŻANOWSKI Praktyczne stosowanie przepisów prawnych SUBSTANCJE ZUBOŻAJĄCE WARSTWĘ OZONOWĄ

Z początkiem letniej kanikuli na rynku branżowych wydawnictw książkowych pojawiła się cenna i zarazem użyteczna pozycja, a jest nią poradnik przygotowany przez **Arkadiusza Dzierżanowskiego**, zatytułowany: **Praktyczne stosowanie przepisów prawnych. SUBSTANCJE ZUBOŻAJĄCE WARSTWĘ OZONOWĄ**. Wydawcą tego interesującego tytułu jest Centralny Ośrodek Chłodnictwa COCH w Krakowie. Poradnik adresowany jest do szerokiego kręgu użytkowników urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i sprężarkowych pomp ciepła, a także podmiotów dokonujących ich obsługi technicznej i wszelkich napraw. Jest on szczególnie przydatny dla wszystkich tych, którzy w myśl obowiązujących przepisów prawnych zobligowani są do posiadania Świadectwa Kwalifikacji, który to obowiązek nakłada ustawa o substancjach zubożających warstwę ozonową z dniem 1 stycznia 2006 roku.

Poradnik został przygotowany w bardzo czytelnej i przyjaznej dla odbiorcy formie, umożliwiając w prosty sposób zaznajomienie się z obowiązującymi przepisami dotyczącymi wspomnianych w tytule substancji, a zatem i z nakładanymi w tym zakresie obowiązkami na podmioty działające w dziedzinie chłodnictwa i klimatyzacji, jak również na użytkowników urządzeń i instalacji napełnionych tymi płynami roboczymi. Aby lepiej przybliżyć naszym czytelnikom zawartość poradnika, w zwartej formie przedstawię jego treść.

Prezentowany materiał został uporządkowany w 7 rozdziałach, zaś w końcowej części wzbogacony o treść obowiązujących i omawianych aktów prawnych. Każdy z rozdziałów opracowano w taki sposób, iż stanowiąc zamkniętą całość pozwala korzystać z jego treści bez konieczności zapoznania się z całym materiałem, co jest niezwykle ważne w praktycznym korzystaniu i poszukiwaniu odpowiedzi na interesujące czytelnika pytania.

W rozdziale pierwszym, wprowadzającym w temat, znajdujemy ogólne informacje o substancjach zubożających warstwę ozonową, w tym ocenę wpływu wybranych związków chemicznych na degradację tej warstwy, przybliżenie pojęcia przedmiotowych substancji wraz z ich kodem oznaczeń. Rozdział drugi przybliży podstawowe wymagania zawarte w obowiązujących przepisach prawnych odnośnie substancji kontrolowanych, a są to: Rozporządzenie 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 roku o substancjach zubożających warstwę ozonową, normy dotyczące tych substancji, czyli PN-EN 378-1 i PN-EN 378-2. W punkcie 2.4 autor wskazuje adresatów omówionych uprzednio przepisów, aby w końcowej części przybliżyć podstawowe definicje i pojęcia skierowane do sektora chłodnictwa i klimatyzacji, takie jak: producent, odzysk, recykling, regeneracja, wprowadzenie do obrotu, zużycie, i inne. Kolejny rozdział poświęcony jest ograni-

czeniom dla stosowania substancji kontrolowanych w zakresie obrotu tymi płynami, obsługi technicznej i naprawy urządzeń zawierających czynniki grupy HCFC, głównie R 22 i grupy CFC, głównie R 11 i R 12. W każdym przypadku czytelnik znajdzie istotne wskazówki praktyczne, które pozwalają uniknąć ewentualnych niedomówień w zakresie przedstawianej problematyki.

Obowiązki podmiotów używających substancji kontrolowanych oraz urządzeń i instalacji zawierających te substancje omówione zostały w rozdziale 4. W jego treści znajdujemy informacje na temat oznakowania substancji kontrolowanych ze wskazaniem urządzeń, które takiemu oznakowaniu podlegają, wskazaniem osób upoważnionych do wykonania takiego oznakowania i miejsca, w którym ono powinno się znajdować. Kolejny problem, to ewidencja substancji kontrolowanych. I w tym przypadku znajdujemy wskazanie, kto taką ewidencję powinien prowadzić, wraz z przykładami dokonywania stosownych wpisów w odpowiednich tabelach. Punkt 4.3 omawia kartę urządzenia zawierającego powyżej 3 kg substancji kontrolowanej oraz wymagania nałożone na użytkownika w zakresie przeglądów szczelności. Ze względu na wagę problemu, i sporo niejasności wśród personelu serwisowego, odrębny podpunkt poświęcono świadectwom kwalifikacji. Należy mieć nadzieję, że po lekturze zarówno tej części poradnika, jak i jego całości, budzące niejednokrotnie niezdrowe emocje dyskusje w środowisku staną się już przeszłością. Omawiany rozdział kończy punkt w całości poświęcony kontroli szczelności urządzenia i instalacji, zawierający postanowienia ogólne stosownego rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy, aspekty techniczne próby szczelności, a także wskazania w zakresie dodatkowego wyposażenia personelu serwisującego.

Rozdział 5 poświęcony jest metodom postępowania z odpadami substancji kontrolowanych, wyrobami, urządzeniami i instalacjami zawierającymi takie substancje, wraz z odpowiednimi wskazówkami praktycznymi w odniesieniu do omawianej problematyki. Opłaty za substancje kontrolowane z tytułu ich wprowadzenia do obrotu oraz za emisję do środowiska przedstawiono w rozdziale 6.

Kończący książkę rozdział 7 opracowany został przez autora w formie podsumowania przypominającego zalecenia i ważne daty dla użytkowników urządzeń i instalacji zawierających substancje kontrolowane oraz podmiotów serwisujących w zakresie: oznakowania, obrotu czynnikami w pojemnikach jednorazowych, naprawy urządzeń zawierających R 12 i obrót nimi, analogicznie w odniesieniu do czynników grupy HCFC, świadectwa kwalifikacji, założenia karty i przeglądów szczelności urządzeń i instalacji zawierających powyżej 3 kg czynnika, ewidencji substancji kontrolowanych.

Przedstawiona wyżej zawartość omawianego poradnika, siłą rzeczy bardzo skondensowana, winna pozwolić wszystkim zainteresowanym zapoznać się z jego merytoryczną treścią. Ze swej strony chciałbym gorąco polecić tę lekturę, zarówno z uwagi na prezentowane w niej niezwykle żywotne dla środowiska problemy, ale i bardzo przystępną formę ich omawiania z bogatym komentarzem, pozwalającym uniknąć wątpliwości, jakie często budzi interpretacja terminologii aktów prawnych.

Zenon BONCA

